

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **A. H.** bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod. Žalovaná napadené rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Přerově ze dne 11. 11. 2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí pouze o 25%.

Žalobce v žalobě namítal, že jeho zdravotní stav byl nesprávně posouzen a posouzení je v rozporu se závěry neurologa. Podle žalobce praktická lékařka po desetiměsíční pracovní neschopnosti žalobce měla dát podnět k vyplácení plného invalidního důchodu žalobci, toto neučinila a tak pochybila. Žalobce v žalobě

konstatoval, že pokud zpráva neurologa nestačí k bodovému ohodnocení a ještě ho sníží, souhrn bude tvořit bludný kruh a vždy dopadne bodové hodnocení v neprospěch žadatele.

Krajský soud si vyžádal za účelem přezkoumání zdravotního stavu žalobce k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 10. 6. 2010.

Žalobce se k posudku vyjádřil písemně a uvedl, že výsledek posudku hovoří pro uznání plné invalidity.

Při jednání dne 20. 7. 2010 žalobce doplnil, že si myslí, že je nemocný a neví, jakou práci by měl dělat. Žádné další dokazování žalobce u soudu nenavrhoval.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 24. 11. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že napadeným rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Přerově ze dne 11. 11. 2009 žalobce nebyl plně invalidní, protože jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla méně než o 66%, ale jen celkem o 25%. Posudkový lékař uvedl, že žalobce není plně ani částečně invalidní a že u žalobce šlo podle tohoto posudku o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou je na základě odborného vyšetření chronický difusní vertebrogenní algický syndrom se svalovou dysbalancí s progredující poruchou statodynamiky páteře, t.č. bez kořenové iritace. Posudkový lékař přirovnal postižení žalobce ke stavu uvedenému v kapitole XV oddíle F položce 2 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Dále posudkový lékař uvedl, že žalobce hodnotil horní hranici dané položky vzhledem k profesi žalobce jako zedníka.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posuzovala Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Členem komise při jednání dne 10. 6. 2010 byla i odborná neuroložka. Žalobce byl jednání komise přítomen.

Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotnické dokumentace jeho praktické lékařky, ze zpráv a nálezů citovaných v posudku PK MPSV v Ostravě, včetně nálezů neurologické ambulance ze dne 20. 10. 2009 a 16. 9. 2009, z nálezu radiodiagnostického centra ze dne 16. 9. 2009, a z úplné spisové dokumentace OSSZ Přerov a podané žaloby.

Stěžejním důkazem byl pro rozhodnutí soudu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 6. 2010. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyl žalobce plně ani částečně invalidní. V posudkovém zhodnocení komise označila u žalobce za

rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav zapříčiněný lehkým funkčním postižením více úseků páteře s občasnými projevy nervového a svalového dráždění. Zdravotní postižení žalobce posudková komise vyhodnotila jako stav uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí, v kapitole XV oddílu F položce 2 písm. b), kdy toto postižení vedlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 25% vzhledem k neschopnosti vykonávat zaměstnání zedníka. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o lehké funkční postižení, proto jej nelze hodnotit podle písmen c), d) nebo e) položky 2 oddílu F kapitoly XV, poněvadž funkční postižení není u posuzovaného natolik závažné, aby splňovalo kritéria v těchto písmenech uvedená.

Posudková komise uvedla pracovní omezení pro žalobce a uvedla, že není schopen práce fyzicky náročné se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen a že je neschopen práce zedníka. Podle komise je žalobce schopen práce fyzicky nenáročné a je schopen rekvalifikace.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Přerově a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 6. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti

soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 6. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byla též odborná neuroložka – tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v posudku. Dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav zapříčiněný lehkým funkčním postižením více úseků páteře s občasnými projevy nervového a svalového dráždění. Zdravotní postižení žalobce posudková komise vyhodnotila jako stav uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí, v kapitole XV oddílu F položce 2 písm. b), kdy toto postižení vedlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 25% vzhledem k neschopnosti vykonávat zaměstnání zedníka. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o lehké funkční postižení, proto jej nelze hodnotit podle písmen c), d) nebo e) položky 2 oddílu F kapitoly XV, poněvadž funkční postižení není u posuzovaného natolik závažné, aby splňovalo kritéria v těchto písmenech uvedená.

Krajský soud konstatuje, že posudkovou komisí citovaná položka v kapitole XV oddílu F položce 2 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení degenerativní změny na páteři a ploténkách - s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné

aktivity.

Podle obecných posudkových zásad se u dorzopatie, deformující dorzopatie a spondylopatie míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoví podle rozsahu anatomického a funkčního postižení páteře, z toho vyplývajícího omezení výkonnosti a pohyblivosti. Významnost postižení výdělečné schopnosti určuje rozsah a lokalizace postižení (monosegmentální, plurisegmentální poruchy), časový průběh, charakter a rozsah strukturálních změn (komprese, dislokace, nestabilita, osteoporóza, degenerativní změny, zánětlivé změny), omezení pohyblivosti, neurologická symptomatologie, zejména přítomnost senzitivní a motorické léze, svalové slabosti, spazmu, paréz, atrofií aj. Přitom je třeba vyloučit případné extravetebální příčiny potíží.

Za výše uvedeného stavu soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 6. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý. Posudková komise v posudku řádně uvedla, z jakých všech lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila.

Posudková komise MPSV v Ostravě dospěla k závěru, že zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce v míře o 25% je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod. U žalobce se nejedná o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky, ani o postižení podle přílohy č. 3, tedy zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek.

Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaných rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné ani částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaných ustanoveních § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

K námitce žalobce, že praktická lékařka měla sama zahájit řízení o přiznání invalidního důchodu žalobce, soud konstatuje, že podle § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném v roce 2009, se řízení o přiznání dávky důchodového pojištění zahajuje na základě písemné žádosti. Za den uplatnění nároku na tuto dávku se považuje den, kdy se oprávněný poprvé obrátil na příslušný orgán se žádostí o její přiznání.

Z výše uvedených důvodů soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.r.s.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.r.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci dne 20. 7. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně